

SĄD

**Skarga wniesiona w dniu 8 lipca 2011 — Pologne/
Commission**

(Sprawa T-370/11)

(2011/C 290/12)

Język postępowania: Polski

Strony

Strona skarżąca: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: M. Szpunar, Podsekretarz Stanu)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności w całości decyzji Komisji Europejskiej 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. [notyfikowanej jako dokument nr K(2011)2772] w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.Urz. UE L 130, z 17.05.2011, str. 1);
- Obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty:

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący
 - Naruszenia art. 194 ust. 2 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w związku z art. 192 ust. 2 lit. c) TFUE poprzez nieuwzględnienie specyfiki paliwowej poszczególnych Państw Członkowskich oraz wyliczenie wskaźników emisyjności przy wykorzystaniu referencyjnej wydajności gazu ziemnego i przyjęcie tego paliwa jako paliwa referencyjnego;
- 2) Zarzut drugi dotyczący
 - Naruszenia zasady równego traktowania oraz art. 191 ust. 2 w związku z ust. 3 TFUE poprzez nieuwzględnienie przy opracowaniu zaskarżonej decyzji różnorodności sytuacji w poszczególnych regionach Unii Europejskiej;
- 3) Zarzut trzeci dotyczący
 - Naruszenia art. 5 ust. 4 TUE (zasady proporcjonalności) poprzez określenie w zaskarżonej decyzji wskaźników emisyjności na poziomie bardziej restrykcyjnym, niż wymaga tego realizacja celów dyrektywy 2003/87/WE;
- 4) Zarzut czwarty dotyczący
 - Naruszenia art. 10a w związku z art. 1 dyrektywy 2003/87/WE i braku kompetencji Komisji Europejskiej do przyjęcia zaskarżonego środka.

**Skarga wniesiona w dniu 22 lipca 2011 r. — Iran Transfo
przeciwko Radzie**

(Sprawa T-392/11)

(2011/C 290/13)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Iran Transfo (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat K. Kleinschmidt)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/299/WPZiB z dnia 23 maja 2011 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu w zakresie w jakim akt ten dotyczy strony skarżącej;
- zarządzenie środków organizacji postępowania na podstawie art. 64 regulaminu postępowania przed Sądem, na mocy których strona pozwana zostanie zobowiązana do przedstawienia różnych dokumentów mających związek z zaskarżoną decyzją, w zakresie w jakim dotyczą one strony skarżącej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia praw podstawowych zagwarantowanych w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej

Zdaniem strony skarżącej miało miejsce naruszenie praw przysługujących jej na podstawie Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą praw podstawowych”). W art. 16 karty praw podstawowych zapewniono wolność prowadzenia działalności gospodarczej w Unii Europejskiej a w jej art. 17 zapewniono prawo do używania a także swobodnego rozporządzania mieniem nabytym zgodnie z prawem. Artykuły 20 i 21 karty praw podstawowych gwarantują stosowanie wobec skarżącej zasad równego traktowania i niedyskryminacji.

W drodze zaskarżonej decyzji uniemożliwiono stronie skarżącej uczestnictwo w obrocie gospodarczym w Unii Europejskiej. W ten sposób ekonomiczna egzystencja strony skarżącej została zagrożona. Strona skarżąca opiera działalność o dostawy z obszaru gospodarczego Unii Europejskiej.